

så i fællesskab og med dronningens mellemkomst osv. danne en regering, og nu kan vi så forstå på det, at udgangspunktet bliver, at der af en eller anden minister skal udpeges en eller flere offentlige repræsentanter til nogle af de her fondsbestyrelser.

Hvor er vælgeren? Hvor er pengeindehaverens indflydelse? Den er nul. Det er ikke engang muligt med decimaler at beregne den. Så jeg efterlyser en mere aktiv deltagelse fra Det Radikale Venstre med nogle holdninger med hensyn til, hvordan de her ting burde være frem for blot en tilkendegivelse om, at man vil deltage i en fremtidig debat.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Med fare for, at hr. Torben Lund nu om et øjeblik proklamerer, at jeg tilhører det yderste højre, vil jeg sige, at jeg ord til andet er enig i det, hr. Kim Behnke sagde.

Hr. Bjørn Elmquist sagde: Demokrati kan og skal ikke stoppes ned i halsen på folk. Det er jeg meget enig i. Men det spørgsmål, man så må stille hr. Bjørn Elmquist, er: Hvis der nu skulle være en eller anden derude, der havde lyst til at sluge den pille, der hedder demokrati, hvad er mulighederne så for det, og hvordan ser den pille ud, som altså ikke skal stoppes ned i halsen, men som skal indtages efter et frit valg? Hvad er muligheden for den danske lønmodtager, der har fået indefrosset sine dyrtidsportioner i 1977-79, for at gøre demokratisk indflydelse gældende i LD's bestyrelse? Hvad er min mulighed for at gøre demokratisk indflydelse gældende i ATP?

Det mangler vi jo totalt bare antydningen af nogle svar på. Det kan ikke være sådan, når vi diskuterer demokrati, åbenhed og indflydelse, at debatten så kan stoppe dér, at man bare bliver enige om, at der er ikke nogen, der skal tvinges til noget. Det mindste, man må kunne forlange af et parti, der jo er rundet af andelsbevægelsen, er da nogle bud på, hvordan demokratiet konkret kunne udforme sig, og hvordan den enkelte sikres en mulighed for at få indflydelse.

Hr. Bjørn Elmquist sondrede ikke ret meget mellem arbejdsmarkedspensionerne på den ene side og de lovgivningsmæssige, obligatoriske ordninger, ATP og LD, på den anden side, og derfor vil jeg altså konkret spørge, hvad hr. Bjørn Elmquist som lovgiver vil gøre for at sikre, at folk kan få en indflydelse på de midler, de ved lovgivningen er blevet tvunget til at placere i ATP eller LD.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Se, kendetegnet for de to korte bemærkninger her er jo, at de koncentrerer sig om LD og ATP og ikke om de øvrige pensionskasser. Derfor er det klart, at det så kun bliver en del af debatten.

Jeg lagde også mærke til, at hr. Kim Behnke rakte hånden op og bad om en kort bemærkning, før jeg var nået til afslutningen af mit indlæg, og i afslutningen af mit indlæg pegede jeg på noget af det, jeg og mit parti mener den fremtidige debat skal handle om, og det gav jeg mit bud på, nemlig spørgsmålet om den mest effektive forrentning, den størst mulige forrentning. Men det var generelt, det var for så vidt angik pensionskasserne, de aftalte pensionsordninger.

For LD og ATP henholder vi os til fulde til den forklaring, som økonomiministeren har givet her fra talerstolen, og der var jo en lang række korte bemærkninger efter hr. Torben Lunds indlæg fra talerstolen her. Jeg vil henholde mig til økonomiministerens forklaring. Jeg synes ikke, det skal gentages. Jeg kan godt gentage, hvad økonomiministerens argumenter var for ikke fra lovgiveres side at sætte et afstemningsapparat i gang, for så vidt angår ATP og LD: Det drejer sig om virkelig mange medlemmer, som har relativt små beløb til gode, og derfor kan der ikke antages at være et rimeligt forhold mellem det udbytte, man får af at stable så stort et afstemningsapparat på benene, og så det, de enkelte medlemmer ville få ud af det, hvis det kom til stykket.

Så vi kan godt gentage alle de korte bemærkninger, der var efter hr. Torben Lunds indlæg, men det synes jeg ikke vi skal spille hinandens tid med.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når det drejer sig om de aftalebaserede pensionskasser m.v., er argumentet, at det kan vi ikke blande os i, for det er en aftale.

Jeg respekterer, at det er en væsentlig del af en begrundelse, men når det så drejer sig om de andre, nemlig ATP og dyrtidsfonden, er argumentet, at så er det for få penge, eller det kan ikke betale sig, og at folk ikke er engageret i det og alt det dér. Det er fuldstændig, som argumentet har været, hver eneste gang man skal indføre demokrati: at der ikke rigtig er nogle, der interesserer sig for det.